

בו דרס למוות את אבי המשפחה בן ה-81

כל נהג עלול למצוא את עצמו יום אחד מעורב בתאונה, באשמתו או שלא באשמתו, ולהתייצב מול העובדה שגורם, שלא במתכוון, למוותו של אדם. אבל עזר וייצמן אינו סתם נהג. מפקד חיל-האוויר לשעבר, כיהן עד לפני כשמונה חודשים כשר-התחבורה במשך למעלה מחצי שנה בממשלת ישראל. בתפקיד זה הוא ראה כאחת ממשיותיו היעיקריות להילחם בתופעת הקטל בכבישים. זכורות עדיין הופעותיו הנמרצות מעל בימת הכנסת ובפורומים אחרים, בהם נשא דברים כדורבנות נגד נהגי ישראל, אותם כינה כ"נהגים הגרועים שבעולם". היה זה בתקופתו של עזר וייצמן כשר-התחבורה, שהוצע להקים משטרת-עזר מיוחדת למלחמה

ביום הראשון השבוע חל יום האזכרה לי אחיו של ד"ר בנימין גלרט. מאחר שבית הכנסת בנחל-הרסקו סגור בימי חול, היא כיתת את רגליו לבית-הכנסת בנחל-מגן. "אני אתפלל בשבילכם", אמר למשפחתו לפני שיצא. הוא מצא את מותו אחרי התפילה.

להרגיש טוב, הוסיף במישקל ושפע בריאות. "כל בוקר היינו יוצאים יחד לעבודה. הוא היה מכין לי ארוחת בוקר. בערב הוא היה נוהג להכין במוידי ארוחת-ערב לשלושת נכדיו."

בנימין גלרט היה אדם מסורתי, שנהג ללכת בשבתות לבית-הכנסת. מאחר שבנחל-הרסקו לא קיים בית-כנסת, והדרך לבית-הכנסת בנחל-מגן, שכונה סמוכה, היתה ארוכה ומייגעת עבור הזקן, הקימו לפני שלושה חודשים, עבורו ועבור עוד קבוצת ישישים בשכונה, בית-כנסת במועדון המקומי. "עשינו את זה בעיקר כדי שהזקנים לא יצטרכו לעבור את הכביש הראשי המסוכן", אמר השבוע הבן מיכאל גלרט.

טלפון

לידידים

עבור משפחת גלרט היה האסון טראדי גדיה. עבור עזר וייצמן הוא היה מהלומה כבדה.

תנחומים

עזר וייצמן (משמאל) מביע את תנחומיו לד"ר מיכאל גלרט, בנו של ההרוג, בעת שהשתתף בהלווייתו של האב, כשהוא מוקף בעוזריו.

בתאונות. היה זה עזר וייצמן שהחליט על הקמת בתי-דין מהירים של שדה, לשפיטת עברייני-תנועה.

משום כך, היה זה כמעט לעג הגורל, שדוקא הוא יהיה קשור בתאונה בה נגרם מותו של הולך-רגל.

ולא רק זאת. עזר וייצמן נמצא עתה ביצימו של תהליך שנועד להפכו בבוא היום למנהיג הרתת ולאחד מראשי האופוזיציה במדינה. הוא הופך לדמות ציבורית ממדרגה ראשונה, שכל מעשיה מוארים באור הזרקורים ושכל מילה שלה מוצאת את דרכה לכותרות העיתונים. עבור אישיות כזאת, גריימת מחת בתאונה — אפילו ימצא בית המשפט כי אינו אשם בכך — אינה מסייעת ליצירת תדמית ציבורית חיובית.

לא היה זה פלא, שעובדות אלה, בנוסף לעובדה שראה אדם גוסס מול עיניו, אחרי שנפגע ממכוניתו, גרמו לו לזעזוע ולהלם. מייד אחרי שהתאושש מן ההלם הראשוני, נכנס עזר וייצמן לבית משפחת רולניצקי, הסמוך למקום התאונה, כדי להזעיק אמבולנס. הוא לא הסתפק בטלפון זה, הוסיף מייד למקום את כל חבריו הקרובים.

אי-אפשר היה שלא להשוות תאונה זו לתאונה שאירעה בשעתו לטדי קנדי, אחיהם הצעיר של ג'ון ורוברט שנרצחו. אדוארד קנדי, לו ניבאו ריצה לנשיאות ארצות הברית, נהג במכונית שנפלה לתוך אגם. הוא הצליח להחלץ מהמכונית, אך בתי לחייתו נשארה בה וטבעה.

גופה על הכביש

שלושת רבעי שעה

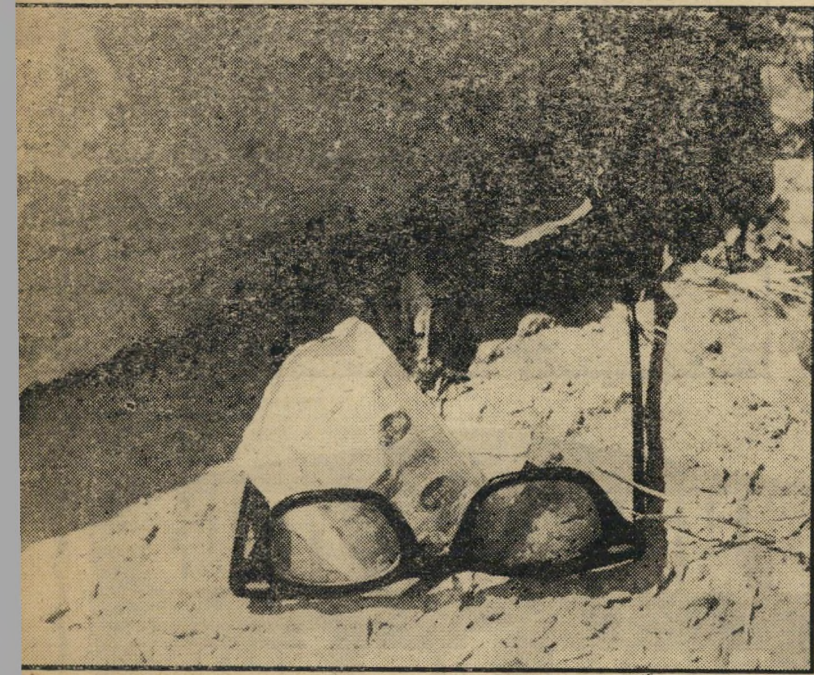
גם מעשהו הראשון של טדי קנדי היה לרוץ לבית הקרוב ולהזעיק למקום את ידידיו, כדי שיעצו לו כיצד לנהוג.

(המשך בעמוד 26)

בזקן, סתתה המכונית לצד הכביש, עקפה אותו, ונעלמה לכיוון תל-אביב. הזקן עצמו קפץ למרכז הכביש, כדי להימנע מפגיעה אפשרית. שם פגעה בו מכוניתו של עזר וייצמן, שבא מכיוון מערב, מן הכביש תל-אביב-רמת-השרון. גלרט הועף אל מכסה המכונית, ניפץ את השמשה והועף שלושה מטרים.

ציור זה נעשה על גבי צילום שצולם במקום התאונה, בדרך הראשונים המובילה לנחל-מגן, מול נווה-רסקו. בציור ניתן לראות את בנימין גלרט כשהוא מנסה לחצות את הכביש הסואן. מימין, מכיוון נווה-מגן, הופיעה אותה שעה מכונית אמריקאית גדולה, שנפעה באורות מסנוורים ובמהירות. כדי לא לפגוע

משקפיו של ההרוג בנימין גלרט, התגללו בצד הכביש למחרת התאונה. הם הועפו מפניו בשעת החבטה בביתו, ונית ובגלל החסיכה לא נמצאו באותו לילה. המשקפיים גם הם היו מוכתמים בדם ההרוג.

דם הקורבן על הכביש, ברחוב דרך הראשונים, נותרו כתמי דמו של בנימין גלרט, גם למחרת התאונה. הכתם מוקף בעיגול לבן שסומן על ידי חוקרי המשטרה. למקום זה הועף גלרט אחרי שנפגע על ידי מכוניתו של עזר וייצמן.